

Arrest

**nr. 338 356 van 19 december 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122 / 14
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 juli 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. CAMERIER *loco* advocaat P. STAES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten.

Op 8 februari 2023 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 25 februari 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 3 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Edo-etnie te behoren en christen te zijn. U bent geboren op 10 december 1983 in Benin City. U woonde in Benin City toen u opgroeide. In 2009 behaalde u een diploma Computer Accounting. Nadien begon u te werken in een plaats die elektronica verkocht. Ook werkte u als toezichthouder bij examens in New Discovery School. In 2013 trouwde u met J.E.. U kreeg drie kinderen met haar – L., D. en W.. Vanaf 2016 begon u te werken bij L. Hotel als hotel manager. In 2021 stopt u bij L. Hotel. Vervolgens werkte u een maand in Agbor bij Club U., waarna u begon samen te werken met verschillende kopstukken van de All Progressive's Congress (hierna APC). In juni/juli 2022 werd u op een meeting met de APC-kopstukken verteld dat u samen met enkele mensen vanuit Delta State twee politieke tegenstanders moest vermoorden. U weigerde echter om dit te doen. In augustus 2022 werd een jongen vermoord. Er werd een politieonderzoek ingesteld waarbij deze APC-kopstukken werden onderzocht. Vervolgens werd u door de mensen van APC beschuldigd van het doorspelen van informatie aan de politie en werd u bedreigd. U ging zich vervolgens verstoppen in de bossen. Af en toe ging u nog eens naar uw huis. Drie weken later vertrok u naar Lagos. Vervolgens reisde u via Kano State naar Niger en Libië. Vanuit Libië reisde u naar Italië. U reisde door naar België. Op 8 februari 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ.

U legde ter ondersteuning van uw VIB een document van het GZA Ziekenhuis S.-A. neer dat stelt dat u en uw partner jullie ongeboren kindjes verloren in België. Verder toonde u tijdens het persoonlijke onderhoud volgende documenten op uw gsm, maar stuurde u deze nooit op: een brief van tewerkstelling bij G.O., uw schoolresultaten en een document dat uw origine aantoont.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Aan het begin van het persoonlijke onderhoud met het CGVS gaf u aan dat u en uw huidige partner S.P. jullie ongeboren kinderen verloren kort voor het persoonlijke onderhoud. U gaf aan dat u het daardoor moeilijk had en dat u daardoor mogelijks bepaalde zaken niet zou kunnen herinneren. Er werd u gevraagd of u het onderhoud liever zou uitstellen, maar u gaf aan het interview wel te willen doen. De dossierbehandelaar wees u er op dat als er iets zou zijn dat u het steeds mocht aangeven (NPO, p. 6).

Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U beweerde niet naar uw land van herkomst, Nigeria, te kunnen terugkeren uit vrees voor vervolging door de leiders van de APC omdat u weigerde mensen voor hen te vermoorden (NPO, p. 13).

Er wordt echter geen geloof gehecht aan uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria en dit omwille van onderstaande redenen.

De geloofwaardigheid van uw relaas, evenals uw algemene geloofwaardigheid worden bij voorbaat ondermijnd door:

-Het feit dat u dat u geen zicht wenste te bieden op het contact dat u nog had met uw ex-vrouw J.. Immers blijkt uit uw facebookaccount Sw.Pa. dat u na uw vertrek wel degelijk nog contact had met uw ex-vrouw J. en dat uit niets blijkt dat jullie op slechte voet staan, hoewel u dit beweerde tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS (NPO, p. 10). Immers reageert uw vrouw op een foto van 24 februari 2023 – toen u reeds in België was – : “Looking good Sweetie” en reageert u hierop “Thanks angel” (zie administratief dossier). Uit andere Facebookprofielen met de naam J.E. kan afgeleid worden dat het wel degelijk uw vrouw betreft, nu op deze profielen ook foto's staan van uzelf (zie administratief dossier).

-Het feit dat u incoherente verklaringen aflegde over uw verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Nigeria. In uw verklaring bij DVZ stelde u dat u vanaf uw geboorte tot enkele dagen voor uw vertrek in Benin City woonde (zie verklaring DVZ, vraag 10). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS stelde u echter dat u voor uw vertrek ongeveer drie maanden in Lagos bleef, om vervolgens uw verklaringen aan te passen naar twee tot drie weken (NPO, p. 20). Gezien u eind januari 2023 vertrok uit Nigeria en u beweerdelijk vanaf augustus, september 2022 reeds de staat had verlaten is het mathematisch niet mogelijk dat u er maar enkele dagen of twee tot drie weken zou verbleven hebben.

-Het feit dat u in de vragenlijst van het CGVS geen enkele melding maakte van het incident waarbij O. werd gedood, waarna de kopstukken van de APC u beschuldigden van hen verlinkt te hebben bij de politie (zie vragenlijst, vraag 5, 7, 8). Nochtans wees u deze gebeurtenis tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS aan als de directe reden waarom u vervolgd werd door de APC-kopstukken, waardoor er dan ook verwacht kan worden dat u dit vermeld zou hebben (NPO, p. 16).

-Evenmin maakt u in de vragenlijst van het CGVS melding van het feit dat al uw eigendommen in brand werden gestoken. Er mag nochtans wel degelijk verwacht worden dat u hier melding van zou gemaakt hebben, wanneer u werd gevraagd om een oplijsting te maken van wat er met u gebeurde, gezien dit de directe aanleiding was voor u om Edo State te verlaten en naar Lagos te vluchten.

Verder bleken uw verklaringen over uw problemen voorafgaand aan uw vertrek uit Nigeria incoherent, geïmproviseerd en niet doorleefd, wat de reeds aanzienlijke twijfels bij uw relaas slechts consolideert:

-Immers waren uw verklaringen over de telefonische bedreigingen van de APC-kopstukken en de aanleiding hiertoe **geïmproviseerd en ongeloofwaardig**. Zo werd u door de dossierbehandelaar gevraagd wat er gebeurde nadat u wegging van de meeting met de APC-kopstukken waar u weigerde om bij te dragen aan de moorden. U stelde dat u niet wist wat er gebeurde, dat u dacht dat ze iemand hadden gedood, dat de politie dit onderzocht, waardoor de APC-kopstukken dachten dat u degene was die het zei tegen de politie en dat ze u daarom wilden neerhalen (NPO, p. 15). Wanneer vervolgens werd gevraagd wie ze hadden gedood, antwoordde u eerst verschillende politieke vijanden, om vervolgens bij te stellen dat het om één jongen gingen wiens naam Ob. was en dat u zijn volledige naam niet kende, om vervolgens bij te stellen dat het ging om O., wat een bijnaam is en dat hij ook een politiker was en dat ze hem een populaire man noemden (NPO, p. 16). Het valt op dat u uw verklaringen constant bijstelde, wat duidt op het geïmproviseerde karakter van uw verklaringen. Zoals eerder werd opgemerkt maakte u in de vragenlijst van het CGVS bovendien geen enkele melding van dit incident (zie eerder). **Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw verklaringen in deze context, waardoor er ook geen geloof wordt gehecht aan de telefonische bedreigingen die u zou gekregen hebben van de APC-kopstukken omwille van uw klikken tegen de politie, die op hun beurt de aanleiding waren voor u om onder te duiken en uiteindelijk Nigeria te verlaten.**

-Uw gesteld gedrag in deze context valt bovendien niet te verenigen met de door u geschetste situatie. Toen u de bedreigingen initieel kreeg, ging u overdag naar bossen in uw buurt en zou u 's nachts zelfs terugkeren naar uw huis (NPO, p. 16). Gezien het risico dat u hiermee nam, vroeg de dossierbehandelaar u waarom u niet meteen naar ergens anders ging. U antwoordde dat u het in het begin niet als iets serieus nam en dat u pas later begreep dat het iets serieus was (NPO, p. 20). Gezien het beeld dat u zelf schetste van deze APC-kopstukken - namelijk dat ze verschillende tegenstanders wilden doden en er ook reeds hadden gedood, dat ze met bandieten samenwerkten en dat ze de politie in hun zak hadden - kan er onmogelijk ingezien worden waarom u hun bedreigingen niet serieus zou genomen hebben. **Het feit dat u dit als verklaring gaf voor uw beweerd risicovol gedrag toont bovendien nogmaals het niet-doorleefde karakter van uw relaas aan.**

-Ook kon u geen inzicht bieden in de redenen waarom u per se zou ingezet worden door de APC-kopstukken om iemand te laten vermoorden. Immers geeft u zelf aan dat deze kopstukken nauwe banden onderhouden met criminelen én blijkt uit bronnen dat minstens een van de opdrachtgevende kopstukken waarover u spreekt - T.K. (zie administratief dossier) - uitgesproken banden heeft met de criminele Black Axe organisatie. Gezien de connecties van uw opdrachtgevers, kan er niet ingezien worden waarom ze u, als "politiker die populair was in de partij" (NPO, p. 13) en zonal leader (NPO, p. 21), zouden wensen te betrekken in ophefmakende moorden. Toen u werd gevraagd waarom ze u dit vroegen, antwoordde u louter dat u politiek deed met hen en omdat u een lid was van de partij. Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg of ze voor zo'n taak niet beter iemand zouden zoeken die wel in het criminele milieu zat, antwoordde u dat het was omdat u toen erg actief was in de partij, om uw betrokkenheid te tonen (NPO, p. 20). U bleek dan ook niet in staat om te verklaren waarom ze u zouden aanwijzen voor deze taak en niet een van hun criminele handlangers.

Tot slot bleken uw verklaringen over uw activiteiten bij de APC incoherent en niet doorleefd, wat toelaat verdere vraagtekens te plaatsen bij uw bewering door hen vervolgd te worden:

-Zo bleek u niet in staat om uw activiteiten voor de APC op coherente, doorleefde wijze in tijd en ruimte te plaatsen. Toen u in de vragenlijst van het CGVS werd gevraagd of u actief was in organisaties, antwoordde u dat u de APC meehielp bij de verkiezingen vanaf januari 2022 en dat u vergaderingen bijwoonde (zie vragenlijst CGVS, vraag 3). In uw verklaring bij de DVZ had u eerder ook verklaard enkel in Benin City te hebben verbleven voor uw vertrek uit Nigeria, met uitzondering van enkele dagen in Lagos voor uw vertrek (zie verklaring DVZ, vraag 10). Tijdens het persoonlijke onderhoud verklaarde u echter dat u vanaf 2020-2021 in Abuja de politiciërs van APC ging helpen (NPO, p. 8, 12). Wanneer u werd gevraagd hoe u terecht was gekomen bij APC, antwoordde u naast de kwestie en zei u dat alle politieke groepen dodelijk zijn en dat u niet betrokken wilde zijn (NPO, p. 14). Toen de dossierbehandelaar aandrong en vroeg hoe u initieel in contact was gekomen met de APC, antwoordde u dat toen u opgroeide, de APC een meeting had twee straten weg van u en dat u zo in de partij was gekomen (NPO, p. 14). Verder kende u kopstukken van APC doordat u van 2016 tot 2021 werkte bij L. hotel, dat eigendom was van H.I., eveneens een kopstuk van APC. Nadat u stopte met werken bij L. Hotel in 2021 was u in gesprek geraakt met O.I.I., die toen voor de gouverneursverkiezingen ging - hoewel de gouverneursverkiezingen toen al afgelopen waren (zie administratief dossier) - en begon u te werken voor de APC-politiciërs (NPO, p. 12-14). Toen u vervolgens werd gevraagd wat uw concrete taken dan waren voor de APC toen u voor hen begon te werken in 2021, antwoordde u dat u geen specifieke taken had, waarna u verduidelijkte dat u mensen overtuigde om te stemmen voor de APC (NPO, p. 19). Toen u vervolgens werd gevraagd voor welke verkiezingen u dit dan

deed, antwoordde u voor zoveel verkiezingen, waaronder die van A.O. – die gouverneur van Edo State was tussen 2008 en 2016 – en die van M.B. – die voor het laatst werd verkozen als president in 2019 (zie administratief dossier). De verkiezingen waarover u sprak vonden allemaal plaats voor u begon te werken voor de APC in 2021 – of januari 2022 zoals u in de vragenlijst beweerde. Omwille van deze chronologische onmogelijkheid vroeg de dossierbehandelaar van het CGVS dan ook nogmaals wanneer u dan begon te werken voor APC, waarop u gissend stelde dat u al heel lang bij hen was, dat u niet wist of u het kon herinneren, maar dat het meer dan tien jaar was (NPO, p. 19). Toen de dossierbehandelaar u vervolgens wees op het feit dat u eerder beweerde dat u pas bij de APC ging begin 2022, antwoordde u dat u dan “vol” werd (NPO, p. 19). Wanneer vervolgens werd gevraagd om uit te leggen wat u dan meer deed dan voorheen toen u “vol” werd, bleek u niet in staat om het verschil uit te leggen en stelde u dat u hetzelfde werk deed als voorheen. Dit kan dan ook niet als afdoende verklaring worden aangenomen voor de bovenstaande discrepantie – namelijk dat u meer dan tien jaar bij de APC zat, eerder dan vanaf 2021/2022 tot het midden van 2022. **Uw incoherente en niet doorleefde verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw activiteiten bij de APC dan ook.**

-Ook bleek u niet te weten wanneer de verkiezingen waren waar u nochtans bij zou geholpen hebben. Zo werd u gevraagd wanneer de verkiezingen van O. waren, waarop u tot driemaal toe uw antwoord wijzigde: “rond 2012 tot 2019, dat O. werd... Eerste verkiezing was 2009 tot 2016. Of 2018. Nee, sorry daarvoor. 2016. Want Ob. was 8 jaar (NPO, p. 21). Eerder werd ook al opgemerkt dat u beweerde dat O.I.-I. in 2021 nog voor de gouverneursverkiezingen ging, terwijl de verkiezingen reeds in 2020 plaatsvonden. Gezien uw rol als zone-leider (Zonal Leader) voor de APC (NPO, p. 21), het feit dat uw activiteiten voor de APC specifiek gelieerd waren aan verkiezingen en uw opleidingsniveau in aanmerking genomen (NPO, p. 11), kan er nochtans wel degelijk verwacht worden dat u zou weten wanneer de verkiezingen waar u zelf aan meewerkte plaatsvonden. **Uw onwetendheid ondermijnt het doorleefde karakter – en de geloofwaardigheid – van uw activiteiten voor de APC nog verder.**

Wat betreft het document dat u op uw gsm toonde tijdens het persoonlijke onderhoud – maar niet doorstuurde – betreffende de start van uw tewerkstelling bij toenmalig gouverneur van Edo State G.O. in oktober 2022, wordt er op gewezen dat dit document fundamenteel onverenigbaar is met uw asielrelaas. Gezien u op dat moment reeds was ondergedoken omwille van de beweerde vervolging door de APC-leden en het dus logisch onmogelijk is dat u op dat moment zou beginnen werken zijn voor Ob.. Bovendien was G.O. op dat moment bij de PDP, terwijl u steeds voor de APC werkte volgens uw verklaringen. Dit kan dan ook geenszins de geloofwaardigheid van uw relaas herstellen, integendeel. Wat betreft de andere documenten – het document van origine en uw schoolresultaten– die u toonde op uw gsm, wordt er op gewezen dat deze geen betrekking hebben op uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria. Het andere document dat u neerlegde, van het GZA, heeft evenmin betrekking op uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend

om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11 maart 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/6, § 1 en 5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 4.1 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de materiële motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking).

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/4, 48/5, 49/3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het beginsel luidens welk de administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.3. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en

terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: ***“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.***

Aan het begin van het persoonlijke onderhoud met het CGVS gaf u aan dat u en uw huidige partner S.P. jullie ongeboren kinderen verloren kort voor het persoonlijke onderhoud. U gaf aan dat u het daardoor moeilijk had en dat u daardoor mogelijks bepaalde zaken niet zou kunnen herinneren. Er werd u gevraagd of u het onderhoud liever zou uitstellen, maar u gaf aan het interview wel te willen doen. De dossierbehandelaar wees u er op dat als er iets zou zijn dat u het steeds mocht aangeven (NPO, p. 6).

Verder werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Deze motieven worden door verzoeker op geen enkele wijze betwist. Hij wijst in zijn verzoekschrift weliswaar op het verloop van het persoonlijk onderhoud, doch betreft dit op generlei wijze op het bestaan van bijzondere procedurele noden in zijn hoofde in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet. Evenmin duidt hij *in concreto* welke bijkomende steunmaatregelen volgens hem eventueel nog nodig zouden zijn geweest.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart door leden van het *All Progressive Congress* (hierna: APC) te worden gevisieerd omdat zij hem ervan verdenken hen bij de politie te hebben verklikt inzake een moord. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

"De geloofwaardigheid van uw relaas, evenals uw algemene geloofwaardigheid worden bij voorbaat ondermijnd door:

-Het feit dat u dat u geen zicht wenste te bieden op het contact dat u nog had met uw ex-vrouw J.. Immers blijkt uit uw facebookaccount Sw.Pa. dat u na uw vertrek wel degelijk nog contact had met uw ex-vrouw J. en dat uit niets blijkt dat jullie op slechte voet staan, hoewel u dit beweerde tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS (NPO, p. 10). Immers reageert uw vrouw op een foto van 24 februari 2023 – toen u reeds in België was – : "Looking good Sweetie" en reageert u hierop "Thanks angel" (zie administratief dossier). Uit andere Facebookprofielen met de naam J.E. kan afgeleid worden dat het wel degelijk uw vrouw betreft, nu op deze profielen ook foto's staan van uzelf (zie administratief dossier).

-Het feit dat u incoherente verklaringen aflegde over uw verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Nigeria. In uw verklaring bij DVZ stelde u dat u vanaf uw geboorte tot enkele dagen voor uw vertrek in Benin City woonde (zie verklaring DVZ, vraag 10). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS stelde u echter dat u voor uw vertrek ongeveer drie maanden in Lagos bleef, om vervolgens uw verklaringen aan te passen naar twee tot drie weken (NPO, p. 20). Gezien u eind januari 2023 vertrok uit Nigeria en u beweerdelijk vanaf augustus, september 2022 reeds de staat had verlaten is het mathematisch niet mogelijk dat u er maar enkele dagen of twee tot drie weken zou verbleven hebben.

-Het feit dat u in de vragenlijst van het CGVS geen enkele melding maakte van het incident waarbij O. werd gedood, waarna de kopstukken van de APC u beschuldigden van hen verlinkt te hebben bij de politie (zie vragenlijst, vraag 5, 7, 8). Nochtans wees u deze gebeurtenis tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS aan als de directe reden waarom u vervolgd werd door de APC-kopstukken, waardoor er dan ook verwacht kan worden dat u dit vermeld zou hebben (NPO, p. 16).

-Evenmin maakt u in de vragenlijst van het CGVS melding van het feit dat al uw eigendommen in brand werden gestoken. Er mag nochtans wel degelijk verwacht worden dat u hier melding van zou gemaakt hebben, wanneer u werd gevraagd om een oplistijng te maken van wat er met u gebeurde, gezien dit de directe aanleiding was voor u om Edo State te verlaten en naar Lagos te vluchten.

Verder bleken uw verklaringen over uw problemen voorafgaand aan uw vertrek uit Nigeria incoherent, geïmproviseerd en niet doorleefd, wat de reeds aanzienlijke twijfels bij uw relaas slechts consolideert:

-Immers waren uw verklaringen over de telefonische bedreigingen van de APC-kopstukken en de aanleiding hiertoe geïmproviseerd en ongeloofwaardig. Zo werd u door de dossierbehandelaar gevraagd wat er gebeurde nadat u wegging van de meeting met de APC-kopstukken waar u weigerde om bij te dragen aan de moorden. U stelde dat u niet wist wat er gebeurde, dat u dacht dat ze iemand hadden gedood, dat de politie dit onderzocht, waardoor de APC-kopstukken dachten dat u degene was die het zei tegen de politie en dat ze u daarom wilden neerhalen (NPO, p. 15). Wanneer vervolgens werd gevraagd wie ze hadden gedood, antwoordde u eerst verschillende politieke vijanden, om vervolgens bij te stellen dat het om één jongen gingen wiens naam Ob. was en dat u zijn volledige naam niet kende, om vervolgens bij te stellen dat het ging om O., wat een bijnaam is en dat hij ook een politieke was en dat ze hem een populaire man noemden (NPO, p. 16). Het valt op dat u uw verklaringen constant bijstelde, wat duidt op het geïmproviseerde karakter

van uw verklaringen. Zoals eerder werd opgemerkt maakte u in de vragenlijst van het CGVS bovendien geen enkele melding van dit incident (zie eerder). **Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw verklaringen in deze context, waardoor er ook geen geloof wordt gehecht aan de telefonische bedreigingen die u zou gekregen hebben van de APC-kopstukken omwille van uw klikken tegen de politie, die op hun beurt de aanleiding waren voor u om onder te duiken en uiteindelijk Nigeria te verlaten.**

-Uw gesteld gedrag in deze context valt bovendien niet te verenigen met de door u geschetste situatie. Toen u de bedreigingen initieel kreeg, ging u overdag naar bossen in uw buurt en zou u 's nachts zelfs terugkeren naar uw huis (NPO, p. 16). Gezien het risico dat u hiermee nam, vroeg de dossierbehandelaar u waarom u niet meteen naar ergens anders ging. U antwoordde dat u het in het begin niet als iets serieus nam en dat u pas later begreep dat het iets serieus was (NPO, p. 20). Gezien het beeld dat u zelf schetste van deze APC-kopstukken - namelijk dat ze verschillende tegenstanders wilden doden en er ook reeds hadden gedood, dat ze met bandieten samenwerkten en dat ze de politie in hun zak hadden – kan er onmogelijk ingezien worden waarom u hun bedreigingen niet serieus zou genomen hebben. **Het feit dat u dit als verklaring gaf voor uw beweerd risicovol gedrag toont bovendien nogmaals het niet-doorleefde karakter van uw relaas aan.**

-Ook kon u geen inzicht bieden in de redenen waarom u per se zou ingezet worden door de APC-kopstukken om iemand te laten vermoorden. Immers geeft u zelf aan dat deze kopstukken nauwe banden onderhouden met criminelen én blijkt uit bronnen dat minstens een van de opdrachtgevende kopstukken waarover u spreekt – T.K. (zie administratief dossier) – uitgesproken banden heeft met de criminele Black Axe organisatie. Gezien de connecties van uw opdrachtgevers, kan er niet ingezien worden waarom ze u, als “politicus die populair was in de partij” (NPO, p. 13) en zonal leader (NPO, p. 21), zouden wensen te betrekken in ophefmakende moorden. Toen u werd gevraagd waarom ze u dit vroegen, antwoordde u louter dat u politiek deed met hen en omdat u een lid was van de partij. Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg of ze voor zo'n taak niet beter iemand zouden zoeken die wel in het criminele milieu zat, antwoordde u dat het was omdat u toen erg actief was in de partij, om uw betrokkenheid te tonen (NPO, p. 20). U bleek dan ook niet in staat om te verklaren waarom ze u zouden aanwijzen voor deze taak en niet een van hun criminele handlangers.

Tot slot bleken uw verklaringen over uw activiteiten bij de APC incoherent en niet doorleefd, wat toelaat verdere vraagtekens te plaatsen bij uw bewering door hen vervolgd te worden:

-Zo bleek u niet in staat om uw activiteiten voor de APC op coherente, doorleefde wijze in tijd en ruimte te plaatsen. Toen u in de vragenlijst van het CGVS werd gevraagd of u actief was in organisaties, antwoordde u dat u de APC meehielp bij de verkiezingen vanaf januari 2022 en dat u vergaderingen bijwoonde (zie vragenlijst CGVS, vraag 3). In uw verklaring bij de DVZ had u eerder ook verklaard enkel in Benin City te hebben verbleven voor uw vertrek uit Nigeria, met uitzondering van enkele dagen in Lagos voor uw vertrek (zie verklaring DVZ, vraag 10). Tijdens het persoonlijke onderhoud verklaarde u echter dat u vanaf 2020-2021 in Abuja de politici van APC ging helpen (NPO, p. 8, 12). Wanneer u werd gevraagd hoe u terecht was gekomen bij APC, antwoordde u naast de kwestie en zei u dat alle politieke groepen dodelijk zijn en dat u niet betrokken wilde zijn (NPO, p. 14). Toen de dossierbehandelaar aandrong en vroeg hoe u initieel in contact was gekomen met de APC, antwoordde u dat toen u opgroeide, de APC een meeting had twee straten weg van u en dat u zo in de partij was gekomen (NPO, p. 14). Verder kende u kopstukken van APC doordat u van 2016 tot 2021 werkte bij L. hotel, dat eigendom was van H.I., eveneens een kopstuk van APC. Nadat u stopte met werken bij L. Hotel in 2021 was u in gesprek geraakt met O.I.I., die toen voor de gouverneursverkiezingen ging – hoewel de gouverneursverkiezingen toen al afgelopen waren (zie administratief dossier) – en begon u te werken voor de APC-politici (NPO, p. 12-14). Toen u vervolgens werd gevraagd wat uw concrete taken dan waren voor de APC toen u voor hen begon te werken in 2021, antwoordde u dat u geen specifieke taken had, waarna u verduidelijkte dat u mensen overtuigde om te stemmen voor de APC (NPO, p. 19). Toen u vervolgens werd gevraagd voor welke verkiezingen u dit dan deed, antwoordde u voor zoveel verkiezingen, waaronder die van A.O. – die gouverneur van Edo State was tussen 2008 en 2016 – en die van M.B. – die voor het laatst werd verkozen als president in 2019 (zie administratief dossier). De verkiezingen waarover u sprak vonden allemaal plaats voor u begon te werken voor de APC in 2021 – of januari 2022 zoals u in de vragenlijst beweerde. Omwille van deze chronologische onmogelijkheid vroeg de dossierbehandelaar van het CGVS dan ook nogmaals wanneer u dan begon te werken voor APC, waarop u gissend stelde dat u al heel lang bij hen was, dat u niet wist of u het kon herinneren, maar dat het meer dan tien jaar was (NPO, p. 19). Toen de dossierbehandelaar u vervolgens wees op het feit dat u eerder beweerde dat u pas bij de APC ging begin 2022, antwoordde u dat u dan “vol” werd (NPO, p. 19). Wanneer vervolgens werd gevraagd om uit te leggen wat u dan meer deed dan voorheen toen u “vol” werd, bleek u niet in staat om het verschil uit te leggen en stelde u dat u hetzelfde werk deed als voorheen. Dit kan dan ook niet als afdoende verklaring worden aangenomen voor de bovenstaande discrepantie – namelijk dat u meer dan tien jaar bij de APC zat, eerder dan vanaf 2021/2022 tot het midden van 2022. **Uw incoherente en niet doorleefde verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw activiteiten bij de APC dan ook.**

-Ook bleek u niet te weten wanneer de verkiezingen waren waar u nochtans bij zou geholpen hebben. Zo werd u gevraagd wanneer de verkiezingen van O. waren, waarop u tot driemaal toe uw antwoord wijzigde:

*“rond 2012 tot 2019, dat O. werd... Eerste verkiezing was 2009 tot 2016. Of 2018. Nee, sorry daarvoor. 2016. Want Ob. was 8 jaar (NPO, p. 21). Eerder werd ook al opgemerkt dat u beweerde dat O.I.-I. in 2021 nog voor de gouverneursverkiezingen ging, terwijl de verkiezingen reeds in 2020 plaatsvonden. Gezien uw rol als zone-leider (Zonal Leader) voor de APC (NPO, p. 21), het feit dat uw activiteiten voor de APC specifiek gelieerd waren aan verkiezingen en uw opleidingsniveau in aanmerking genomen (NPO, p. 11), kan er nochtans wel degelijk verwacht worden dat u zou weten wanneer de verkiezingen waar u zelf aan meewerkte plaatsvonden. **Uw onwetendheid ondermijnt het doorleefde karakter – en de geloofwaardigheid – van uw activiteiten voor de APC nog verder.***

Wat betreft het document dat u op uw gsm toonde tijdens het persoonlijke onderhoud – maar niet doorstuurde – betreffende de start van uw tewerkstelling bij toenmalig gouverneur van Edo State G.O. in oktober 2022, wordt er op gewezen dat dit document fundamenteel onverenigbaar is met uw asielrelaas. Gezien u op dat moment reeds was ondergedoken omwille van de beweerde vervolging door de APC-leden en het dus logisch onmogelijk is dat u op dat moment zou beginnen werken zijn voor Ob.. Bovendien was G.O. op dat moment bij de PDP, terwijl u steeds voor de APC werkte volgens uw verklaringen. Dit kan dan ook geenszins de geloofwaardigheid van uw relaas herstellen, integendeel. Wat betreft de andere documenten – het document van origine en uw schoolresultaten– die u toonde op uw gsm, wordt er op gewezen dat deze geen betrekking hebben op uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria. Het andere document dat u neerlegde, van het GZA, heeft evenmin betrekking op uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria.

[...]

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11 maart 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar verzoeker stelt dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond zonder tolk en advocaat en dat er meermaals sprake was van misverstanden tussen verzoeker en de *protection officer* “*waarbij de PO ook niet kon volgen op momenten*”, dient vastgesteld dat verzoeker overeenkomstig artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud kon overmaken, doch dat hij dit niet deed, zodat hij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities. Betreffende het loutere feit dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond zonder advocaat, dient opgemerkt dat het verzoeker vrij staat zijn eigen verdediging te organiseren. Geen enkele rechtsregel verplicht verweerder echter om voor verzoeker een advocaat te voorzien tijdens het persoonlijk onderhoud. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet is voorts niet geschonden doordat het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet verhindert niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* het Engels, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Dat er sprake zou zijn van misverstanden en dat de *protection officer* soms om verduidelijking moest vragen, betekent niet dat het persoonlijk onderhoud niet op een gedegen wijze werd gevoerd.

Waar verzoeker wijst op het tijdsverloop tussen het indienen van zijn beschermingsverzoek en zijn persoonlijk onderhoud en stelt dat dit zijn mogelijkheid beïnvloedde “*om bepaalde details van gebeurtenissen die zich geruime tijd voordien hebben voorgedaan overzichtelijk weer te geven*”, laat hij na concreet te duiden over welke details en welke gebeurtenissen hij het heeft. Het tijdsverloop sedert de voorgehouden feiten kan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen voorts niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezzen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het vluchtrelaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de

aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij en zijn partner kort voor het persoonlijk onderhoud het verlies van hun ongeboren kinderen te verwerken kregen, kan hiervoor begrip worden opgebracht, doch dient tevens te worden vastgesteld dat verzoeker zelf aangaf het persoonlijk onderhoud te willen laten doorgaan op 25 februari 2025. Verder dient te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het vluchtrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Verder dient vastgesteld dat, waar verzoeker stelt dat het contact dat hij al dan niet met zijn ex-echtgenote heeft via Facebook bezwaarlijk als zwaarwegend kan worden beschouwd, rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motieven in de bestreden beslissing. Dit element is niet van doorslaggevend belang, doch vormt wel een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Voorts wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als de beschuldigingen door leden van APC naar aanleiding van de moord op een man en het in brand steken van zijn eigendommen, hierin niet zou hebben vermeld. Dat verzoeker zijn verklaringen aanpast doorheen het persoonlijk onderhoud, toont verder wel degelijk aan dat zijn vluchtrelaas een incoherent, geïmproviseerd en niet-doorleefd karakter heeft. Het feit dat verzoeker niet met de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de verzoeker om internationale bescherming met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in verzoekers nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde

vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

8.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “*er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “*hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

In de bestreden beslissingen motiveert de commissaris-generaal met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet als volgt:

*“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.*

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio’s waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.*

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

De in het verzoekschrift (p. 10) opgenomen landeninformatie ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie. Hieruit kan niet blijken dat er actueel in Edo State sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict waardoor een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg wordt de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

8.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

11. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER